

POSTANOWIENIE

22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Grela

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 czerwca 2023 r. w Warszawie,
zażalenia S.Z.

na postanowienie Sądu Najwyższego
z 22 czerwca 2022 r., III CO 552/22,
w sprawie z wniosku S.Z.
z udziałem J.Z., B.B. i W.J.
o dział spadku,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 22 czerwca 2022 r. Sąd Najwyższy (III CO 552/22) odmówił przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem S.Z. zarzucając sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Najwyższego z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

We wnioskach skarżący domagał się zmiany postanowienia Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2022 r. w całości i przekazania sprawy z jego wniosku rozpoznawanej przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Lubelskim o dział spadku do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu.

Sąd Najwyższy podejmując decyzję o odmowie przekazania sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu, oparł się na podstawie art. 44¹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Nie ulega wątpliwości, że orzeczenia Sądu Najwyższego, w tym wydane na podstawie art. 44¹ § 1 k.p.c., nie podlegają zaskarżeniu. Na marginesie należy wskazać, że pomimo oczywistości w tym zakresie, w judykaturze wyjaśniono tę kwestię (zob. np. postanowienia SN: z 12 czerwca 2012 r., III SO 7/12 i 13 marca 2012, III SO 3/12).

W uzasadnieniu orzeczenia z 12 czerwca 2012 r. wskazano m.in., że zaskarżalność orzeczenia Sądu Najwyższego stanowiłaby wyjątek, który musiałby być wyraźnie uregulowany. Wyłączenie zaskarżenia orzeczeń Sądu Najwyższego wynika z ustrojowego usytuowania tego Sądu (art. 175 i art. 183 Konstytucji RP), który nie jest sądem powszechnym, a więc ani sądem pierwszej, ani sądem drugiej instancji. W każdym systemie sądownictwa istnieje najwyższa instancja sądowa, której orzeczenia nie podlegają dalszemu zaskarżeniu. Tak jest co do orzeczeń - wyroków i postanowień - Sądu Najwyższego. Stronie nie przysługuje ani zażalenie (art. 394¹ k.p.c.), ani skarga kasacyjna (art. 398¹ k.p.c.), ani skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ k.p.c.) - (zob. postanowienie SN z 20 czerwca 2007 r., I UZ 13/07).

W związku z tym, że przedmiotowe zażalenie *a priori* podlegało odrzuceniu, zbędnym było badanie bądź nadawanie biegu innym kwestiom, jak chociażby wymogowi przymusu adwokacko-radcowskiego do wniesienia zażalenia.

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji.

[as]

M.M.

